

Geaccepteerd

Geaccepteerd

Michel Serfilia

Schrijver: Michel Serfilia
Coverontwerp: Michel Serfilia
ISBN: 9789464805321
Druk: 1
© 2023 MS Re-integratie

Voorwoord

Geaccepteerd. Het is meer dan alleen maar algemeen aanvaard, aangenomen of goedgekeurd. Het gaat over persoonlijke acceptatie, het gevoel dat je erbij hoort in een maatschappij waarin je jezelf kunt zijn, zonder dat je bang hoeft te zijn voor afwijzing of veroordeling. Het idee dat iedereen dezelfde behandeling krijgt, ongeacht afkomst, interesses of geslacht, is voor mij niet altijd vanzelfsprekend.

Dit boek is mijn verhaal, geschreven vanuit mijn eigen beleving en kennis. Ik wil mijn ervaringen delen en laten zien wat 'geaccepteerd' voor mij in de Nederlandse samenleving betekent. Ik geloof dat veel mensen waar ik mee omga niet dezelfde kansen krijgen, simpelweg omdat ze niet praten, zich kleden of zich gedragen zoals ik in een werkomgeving of sociale setting. Ik hoop dat dit boek anderen zal helpen om te begrijpen wat het betekent om anders te zijn, om te vechten voor je eigen plek in de wereld en om geaccepteerd te worden voor wie je bent. In mijn ogen bestaat er geen perfecte houding, maar ik denk wel dat de

vragen die ik soms krijg iets zeggen over hoe iemand naar me kijkt. Het geeft vaak een goed beeld van hoe iemand denkt over een bepaalde bevolkingsgroep. Er zijn heel veel stereotyperingen, maar ik wil door middel van dit boek juist de stereotyperingen in kaart brengen waar je niet zo snel over nadenkt. Ik deel in dit boek mijn persoonlijke ervaringen over hoe ik mezelf heb aangeleerd om te reageren in bepaalde situaties. Hoewel ik geen twee gezichten heb, ben ik me wel gaan beperken in mijn uitingen en opvattingen. Ook daarom heb ik dit boek geschreven. Ik hoop dat de lezers een beter begrip krijgen van waarom er een grote afstand is tussen bepaalde bevolkingsgroepen en welke zaken er tot op de dag van vandaag nog steeds spelen.

Dus, of je nu een collega, teamgenoot, vriend of werkgever bent, dit boek biedt inzicht in mijn persoonlijke ervaringen en kan je helpen een beter begrip te krijgen van hoe we elkaar kunnen accepteren en respecteren, ongeacht onze verschillen. Ik wens je veel leesplezier!

Inhoud

Voorwoord.....	5
1 De Geaccepteerde.....	9
2 Cirkel van de Geaccepteerde	17
3 Waar het allemaal begon.....	27
4 Niet in de achterstandswijk, maar wel heel dichtbij.....	39
5 Nou is het genoeg geweest!.....	43
6 ‘Maar wat ben je dan?’	49
7 Mijn eerste pak op maat	56
8 Vandaag gaat het hem gewoon niet worden	67
9 ‘Waar heb ik dit aan verdiend?’	71
10 Onze eerste bijbaan waar we ons echt begonnen te ontwikkelen.....	77
11 Mijn eerste diploma behaald, maar wat nu?.....	89
12 ‘Je mag fouten maken, jongen’	95
13 ‘Als je niet akkoord gaat, mag je wegwezen!’	99
14 Mijn eerste onderneming.....	107
15 ‘Wie zijn jouw rolmodellen?’	123
16 ‘Als je niet het volledige eerlijke verhaal kan vertellen, houd dan je mond!’.	129
17 ‘Niet van die Bijlmer-types’	137
18 ‘Ik laat mij niet uitmaken voor racist!’	141

19	Wat vind jij van de Black Lives Matter-beweging?	147
20	Waarom krijgt hij alle moeilijke vragen?.....	159
21	'Ik hoef niet zozeer een baan te hebben voor een bepaalde status, als ik het maar naar mijn zin heb'	163
22	Makamba Pretu	167
23	Sucura Music Brassband	173
24	Ik wist niet dat je zo kon praten.....	181
25	Wat vind je van het werk? Heavy! ...	185
26	Jullie hebben toch meerdere vrouwen? 195	
27	'Het lukt mij soms gewoon niet'	199
28	Je zou er een zaak van moeten maken! 209	
29	Op een gegeven moment laat je het erbij en leer je ermee omgaan	215
30	Als je niet wordt geaccepteerd zoals je bent, ga je eerder dingen doen die niet worden geaccepteerd.....	223
31	Slot.....	227

1 De Geaccepteerde

Mijn naam is Michel Serfilia en ik ben 29 jaar oud wanneer ik begin met het schrijven van dit boek. In mijn vrije tijd voetbal ik graag en ga ik naar de sportschool. Ik heb bij verschillende amateurclubs in Arnhem gevoetbald en word ook regelmatig door vrienden gevraagd om een potje zaalvoetbal mee te spelen in de door hen gehuurde zaal. Ik ga regelmatig fitnesssen bij Basic-Fit. Ik heb mijn diploma's behaald als Commercieel Medewerker Binnendienst, Juridisch Medewerker Personeel en Arbeid, en Communicatiemanagement. Op dit moment werk ik bij een uitvoerende overheidsinstantie. Als Accountmanager Werving en Selectie ben ik toegewezen aan twee gemeenten en een overheidsinstantie die een vangnet is voor mensen die werkloos raken. Mijn werk bestaat uit het begeleiden van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, inclusief mensen met fysieke of mentale beperkingen, die op zoek zijn naar een passende baan. Ik heb veel

plezier in mijn werk en heb jarenlang ervaring opgedaan in de recruitmentbranche. Werkgevers ervan overtuigen dat ik de juiste kandidaat voor een klus of functie heb gevonden, doe ik al jaren. Nu zit de uitdaging vooral in het bemiddelen van kandidaten met een 'rugzakje', zoals mijn collega's de kandidaten die wij bemiddelen beschrijven. Dat 'rugzakje' kan bijvoorbeeld bestaan uit een detentieverleden, huiselijk geweld, verslaving, psychische aandoening of fysieke beperking na een ongeluk. Dit brengt uitdagingen met zich mee bij het zoeken naar werk, omdat sommige kandidaten nog niet klaar zijn om aan het werk te gaan. Een kandidaat met een alcoholverslaving kan bijvoorbeeld niet aan de slag gaan achter de bar bij een discotheek. Soms komen we tijdens de bemiddeling pas achter bepaalde zaken waar we rekening mee moeten houden, wat het werk nog uitdagender maakt. We krijgen namelijk ook te maken met sociaal wenselijke antwoorden. Dit kan gebeuren omdat het weigeren van een baan kan betekenen dat hun uitkering wordt ingekort. We richten ons alleen op de kandidaten die graag aan het werk willen, maar zelf niet in staat lijken te zijn om dit te

bereiken.

Ik werk nu al anderhalf jaar bij mijn huidige werkgever en ik ben erg blij met mijn baan. Ik heb geweldige collega's met wie ik goed kan opschieten en graag samenwerk. Hoewel ik voornamelijk een administratieve functie heb, heb ik ook de vrijheid gekregen om mijn werk op mijn eigen manier in te richten. Hierdoor kan ik nu vaker bedrijven bezoeken en gesprekken voeren met mensen die een uitkering krijgen en graag een betaalde baan willen vinden. Ik vind mijn baan leuk omdat ik daadwerkelijk invloed kan hebben op het leven van anderen. Ik werk fulltime en ik heb de afgelopen jaren geleerd hoe belangrijk het is om werk te hebben waar je gelukkig van wordt. Met mijn baan kan ik anderen helpen om iets te vinden waar ze echt blij van worden.

Ik heb zelf ook ervaren hoe moeilijk het kan zijn om werk te vinden vanwege vooroordelen, en dit speelt vooral een rol in de doelgroep waarmee ik werk. Veel van de werkzoekenden die ik spreek hebben namelijk grote 'gaten' in hun cv doordat ze lange tijd niet hebben gewerkt of niet

konden werken. Veel werkgevers hebben hier helaas vooroordelen over en in mijn rol kan ik samen met mijn collega's op zoek gaan naar bedrijven die deze vooroordelen niet hebben of hen juist overtuigen om deze kandidaten toch een kans te geven. Dit is een uitdaging waar ik van houd en ik ben bereid om meer te doen dan er in mijn takenpakket staat om de werkzoekenden te helpen.

Naast mijn werk volg ik ook de opleiding Jobcoach. Ik denk dat deze opleiding heel goed aansluit bij mijn functie en ik verwacht er veel profijt van te hebben, vooral omdat er momenteel een groot tekort is aan personeel op de arbeidsmarkt. Door deze opleiding te volgen kan ik nog meer mensen begeleiden naar een passende baan. Ik hoop zelfs in de toekomst mensen intensiever te kunnen begeleiden en ondersteunen door middel van nazorg wanneer ze eenmaal aan het werk zijn. Mijn werkgever ondersteunt mijn ambities en betaalt een groot deel van mijn opleiding.

Ik heb ook een jongerenvereniging opgericht in Arnhem genaamd Sucura Music Brassband. Ik merkte dat het voor veel

studenten en jongeren moeilijk was om een netwerk op te bouwen als ze naar Nederland verhuisden om te studeren of te werken, vooral als ze afkomstig zijn uit Curaçao of Suriname. Mijn ouders komen ook uit deze landen. Ik ben in Nederland opgegroeid, maar kan me wel heel erg verplaatsen in de jongeren als zij niet geaccepteerd worden vanwege hoe zij praten, zich kleden of eruitzien. Door de vereniging kunnen jongeren plezier hebben en tegelijkertijd een netwerk opbouwen. We maken muziek, omdat de brassband een belangrijke rol speelt in de geschiedenis van Suriname en Curaçao. Brassbands treden weleens op tijdens carnaval, op verjaardagen of zelfs op begrafenissen. Naast het bij elkaar brengen van jongeren, bespreken we ook maatschappelijke vraagstukken. Ik kan jongeren die op zoek zijn naar werk helpen via mijn baan en we helpen ook met hun verblijf, studie en financiële kwesties.

Ik woon samen met mijn vriendin Juriëlle in de wijk Geitenkamp in Arnhem. We wonen nu ongeveer twee jaar samen. Juriëlle werkt bij een overheidsinstantie als managementassistent. Geitenkamp staat

bekend als een volksbuurt, maar ik zou het eerder omschrijven als een achterstandswijk met veel problemen. Als je op YouTube of Google zoekt naar Geitenkamp in Arnhem, zie je veel negatieve berichten over deze wijk, zoals incidenten met verwarde personen, steekpartijen, vechtpartijen en hangjongeren. Ikzelf ben echter niet vaak thuis, dus als ik het tv-programma *Bureau Arnhem* van Ewout Genemans nooit zou hebben gekeken, zou ik er niet veel van hebben gezien. Desondanks ben ik blij met onze eengezinswoning, die vergelijkbaar is met het huis waarin ik ben opgegroeid, met drie slaapkamers, voortuin, achtertuin en een kleine zolder en kelder voor opslag.

Naast het verhaal dat ik vertel, hoort bij geaccepteerd worden ook het totale plaatje van hoe ik mezelf presenteer. Wat is het geaccepteerde kapsel? Hoe fit ben ik? Welke kleding draag ik en hoe ben ik te vinden op sociale media? Dit zijn allemaal dingen waar ik rekening mee houd. Een goed voorbeeld is mijn neef, waarmee ik veel omga, die een rastakapsel heeft. Ik ben ervan overtuigd dat bepaalde haarstijlen zoals een afro, rastalokken of vlechten niet als professioneel worden gezien. Als je

googelt op 'onprofessionele haarstijl' komen afro, rasta en vlechten in beeld. Misschien worden deze haarstijlen steeds meer geaccepteerd, vooral in de randstad, maar hier in Arnhem zijn mensen daar blijkbaar nog niet klaar voor. In mijn huidige functie heb ik een collega die het leuk vindt om haar haar om de zoveel tijd een ander kleurtje te geven. Grijs, blauw, paars, noem maar op. Het staat haar goed, maar ik weet dat ik er heel goed over na zou moeten denken als ik dat ook zou willen doen. Ik val al op, omdat ik van alle collega's de enige donkere ben. Ik zou dan ongetwijfeld te horen krijgen dat het niet professioneel overkomt. Mijn collega vertelde me dat haar vorige werkgever het een keer had aangekaart en dat ze haar haarkleur toen moest veranderen, omdat ze het niet professioneel vonden. Ik vind dat toch gek en oneerlijk. Als je je werk goed doet en je goed verzorgt, mag je toch wel je eigen haarstijl en -kleur kiezen? Helaas is dat niet de realiteit. Ik heb een algemeen geaccepteerd kapsel voor donkere mensen, namelijk krullen of een opgeschoren kort kapsel. Maar als ik simpelweg mijn haar laat groeien tot een afro, vinden veel mensen mijn kapsel niet meer 'representatief'.

Verder ben ik wel op sociale media te vinden, maar ik deel heel weinig. Ik denk dat sociale media eerder in mijn nadeel dan in mijn voordeel kunnen werken, vooral als ik ze niet nodig heb voor mijn werk. Ik plaats eens in de zoveel tijd een nieuwe profielfoto op Facebook. Ik ben me ervan bewust dat wanneer je solliciteert of een e-mail stuurt, mensen je toch zullen opzoeken. Ze zeggen misschien van niet, maar dat doen ze wel. Elke foto die je plaatst en elk bericht dat je typt, zegt iets over hoe je denkt en waar je je mee bezighoudt. Zelfs de profielfoto op mijn Facebookpagina zegt iets over mij. De locatie waar de foto is genomen geeft aan waar ik ben geweest, en met wie ik op de foto sta geeft aan met wie ik omga. Ik zie vaak op mijn tijdlijn mensen voorbijkomen die hun mening geven over onderwerpen waarvan ik denk dat hun collega's, werkgevers of opdrachtgevers (als ze voor zichzelf werken) zouden moeten weten hoe ze erover denken. Als ik ergens solliciteer, wil ik er zeker van zijn dat mijn profielfoto op WhatsApp representatief is, zelfs als het mijn privénummer is.. Mijn LinkedIn- en Facebookpagina zijn voor verschillende doelgroepen gemaakt, maar ik denk op beide platforms goed na voordat ik iets post.

2 Cirkel van de Geaccepteerde

Ik heb een vriendengroep waar ik al jaren mee omga. Ik geloof in de uitspraak '*Tell me who your friends are and I will tell you who you are*'. Het feit dat we niet dezelfde interesses hebben, is geen probleem. Maar op het moment dat onze normen en waarden te ver uit elkaar liggen, kunnen we bijna geen vrienden blijven. Onze groep bestaat uit Maurice (mijn broer), Ranny, Levi, Metehan, Cagdas en Marli. We kennen elkaar allemaal al meer dan veertien jaar. We begonnen met elkaar op te halen met de fiets om samen te gaan voetballen op het pleintje vlakbij ons huis genaamd Leuke Linde of naar het jongerencentrum de Mix, daarna deelden we een Twitter-account om contact met elkaar te houden, daarna hadden we een ping-groepsapp op de BlackBerry en nu hebben we een WhatsApp-groepsapp. We kennen elkaar door en door en hebben bijna alles met elkaar meegemaakt. Elk belangrijk

evenement van het jaar hebben we wel een keer samen gevierd: verjaardagen, kerst, nieuwjaar, bruiloften, carnaval, Koningsdag en ga zo maar door. We steunen elkaar ook tijdens minder leuke gebeurtenissen, zoals begrafenissen of relatiebreuken.

Ik schrijf dit boek over mezelf, maar mijn beste vrienden vallen ook in de categorie 'geaccepteerd'. Ze hebben zich zo kunnen aanpassen dat ze vaak kansen krijgen. Ze weten wat de sociaal wenselijke antwoorden zijn en wat de gemiddelde werkgever of collega wil horen als het over gevoelige onderwerpen gaat, zoals Zwarte Piet of de Black Lives Matter-beweging. Vaak zijn dat ook dingen die we met elkaar hebben besproken. Ik geloof dat mijn vriendengroep mij tot een beter mens heeft gemaakt, en vice versa. Als er een discussie is over een bepaald onderwerp, leren we hoe we ons moeten verdedigen met goede argumenten, via de app, of als we samen uit eten gaan. Het zijn vaak leuke discussies, maar soms kunnen ze fel zijn. Meestal blijft een aantal mensen neutraal, is een aantal voor en een aantal tegen. Vaak komen we tot een conclusie over wat het beste antwoord is. Als dit niet het geval is, laten

we elkaar in onze waarde. Daar zijn vrienden voor. We ontwikkelen ook een dikkere huid, net als in een gezin waarin broers elkaar weleens plagen als iemand iets raars doet of iets zegt wat nergens op slaat. Wat maakt dat mijn vrienden ook het ‘spelletje’ begrijpen? Met het ‘spelletje’ bedoel ik wat er van je wordt verwacht in de sociale of werkomgeving, ondanks het feit dat wij in een heel andere omgeving zijn opgegroeid. Ik zal kort proberen te omschrijven wie ze zijn en wat ze doen. Het zegt natuurlijk niet alles over een persoon, maar het is toch wel een van de meest voorkomende vragen: wie ben je en wat doe je voor werk? Mijn vrienden hebben het allemaal goed voor elkaar, dus hierbij een korte introductie.

Ranny is half-Surinaams en half-Ghanees. Hij is projectleider bij een gemeente en daarnaast salesmanager voor een groot persoonlijke coaching bedrijf. Hij helpt jongeren met schulden en heeft zijn naam in Arnhem goed weten te vestigen. Hij is financieel onafhankelijk en als je hem volgt op social media, krijg je al een goed beeld van het leven dat hij leidt. Hij is regelmatig op verschillende plekken in de

wereld om mensen te leren kennen en zich verder te ontwikkelen. Hij is heel goed met woorden en is vaak gastspreker bij verschillende evenementen voor jong en oud. Ik heb Ranny op straat leren kennen, toen we voetbalden bij Leuke Linde.

Levi heb ik leren kennen via de middelbare school. Ik kwam er later achter dat Ranny en Levi neven van elkaar zijn. Levi is ook half-Ghanees en half-Surinaams. Naar mijn mening is Levi een van de meest loyale vrienden die je kan hebben. Hij heeft een doorzettingsvermogen waar je u tegen zegt. Hij werkt op dit moment bij een bank als CDD Analist. Levi is niet alleen heel intelligent, maar maakt ook vaak heel slimme keuzes. Na hbo-rechten heeft hij een master in de rechten voltooid. Hij woont samen met zijn vriendin Sher in Arnhem. Zijn vriendin werkt bij dezelfde bank als Levi in een soortgelijke functie en heeft daarnaast een nagelsalon. Levi is ook mede-eigenaar van de jongerenvereniging. Onlangs hebben Levi en Sher een huis gekocht. Terwijl mijn collega's vaak van alles en nog wat erven en het heel gebruikelijk is dat zij of hun ouders huiseigenaren zijn, is dat in mijn

vriendengroep vaak niet zo.

Metehan is een Turkse vriend die eigenlijk alles met ons heeft meegemaakt. Hij is vier dagen eerder jarig dan ik, dus vierden we vaak samen onze verjaardagen met die van mijn broer. Metehan is de rustigste en meest nuchtere van ons allemaal. Vooral later in ons leven merkte ik dat hij zijn zaken goed regelt, zonder al te veel poespas. Terwijl ik soms bij mezelf en anderen merk dat we te ver gaan met feesten en wat we willen bereiken, blijft Metehan lekker kalm en nuchter. Hij is getrouwd met Petek, met wie hij ook samenwoont. Metehan heeft een goede administratieve baan bij een uitvoerende overheidsinstantie. Wat Metehan ook zo'n goede vriend maakt, is dat het hem eigenlijk nooit uitmaakt wat onze financiële situatie is. Ranny en Levi komen uit een vergelijkbare situatie als Maurice en ik, maar Metehan niet. Hij woonde ook in Klarendal, destijds een van de grootste probleemwijken van het land, vergelijkbaar met de wijk waar ik nu woon. Zijn ouders hadden het in mijn ogen wel prima voor elkaar. Ik zou zijn familie omschrijven als een traditioneel Turks gezin.

Een van mijn beste vrienden is Cagdas, hij is van Turkse komaf en student. Hij is getrouwd met Soraida, een christelijke Surinaamse vrouw. Ondanks hun verschillende geloven hebben ze een prachtige relatie. Zij hebben samen twee kinderen. Cagdas is een man die altijd leeft naar zijn waarden en hij praktiseert zijn geloof op een bewonderenswaardige manier. Soms vind ik het echter moeilijk om mezelf in zijn keuzes te vinden. Zo bidt hij vijf keer per dag, zelfs als hij aan het werk is, waardoor hij al eens geweigerd is op bepaalde plekken. Ik respecteer zijn geloof en bewonder zijn toewijding. Cagdas zit momenteel in de eindfase van zijn studie Social Work en zijn vrouw is communicatieadviseur bij een gemeente.

Een van mijn andere beste vrienden is Marli, die van Antilliaanse afkomst is. We hebben elkaar leren kennen toen hij voor ons opkwam tijdens een opstootje in Arnhem. Marli is een out-of-the-boxdenker en heeft een hbo-opleiding afgerond in de luchtvaart. Hij woont in Rotterdam met zijn vriendin Mina en werkt in een managementfunctie bij Schiphol. Hoewel zijn moeder financieel gezien in een betere

positie zat, is hij er zelfstandig in geslaagd om snel zijn zaakjes op orde te krijgen. Marli heeft een goed analyserend vermogen en kan inzichten geven waar je niet snel zelf op zou komen.

Mijn vrienden zijn veel meer dan je uit de korte omschrijvingen kunt opmaken. Ze hebben een belangrijke rol gespeeld in mijn leven en hebben me geleerd hoe ik beter kan reageren in verschillende situaties.

Naast mijn vaste vriendengroep heb ik nog meer vrienden, maar hun levensstijl verschilt soms wel van die van mij en mijn beste vrienden. Hierdoor zien en spreken we elkaar soms wat minder. Jerry is hier een goed voorbeeld van. Hij is een Surinaams-Hindoestaanse jongen van ongeveer dezelfde leeftijd en een heel goede dj. Op jonge leeftijd heeft hij al bewust gekozen voor zijn passie en dat bewonder ik enorm. Ik ben graag bij hem in de studio als hij mixtapes maakt of laat horen wat hij samen met internationale of lokale artiesten heeft geproduceerd. Wat ik zo bijzonder vind aan zijn passie is dat het een uitdaging is om jarenlang in deze branche te overleven. Als